

Dominica. XVIII. post Pentecosten

penitendo aplat⁹ pmi recuperavit eadē dignitatez.

D Tertiu mi⁹ e⁹ charitas in cœntia lic⁹ de facio nō minuat⁹ tñ sp̹ ztinue hac vita augmē⁹ taſ adeo q̹ nūq̹ termin⁹ augmē⁹ ei⁹ h̹ habeat⁹ sp̹ crescit qusq̹ i p̹ia zsumet⁹ pficiat⁹ ac stabiliſ⁹ finiat⁹. Un Aug. in ep̹la ad Hiero. de eo qd̹ scri⁹ p̹t⁹ ē. Qui tota legez fuauerit r̹t. dīc. q̹ charitas qd̹ diu h̹ viuit nuq̹ p̹r̹ ec̹a pfecta qn pl⁹ augeri se possit. Rō fm Lbo. iiij. q. viij. ē. q̹ caritas qn to mag⁹ in hac vita h̹ in hoie z exerſit; cato magis ad maiorē cheritatē ille h̹ disponit. Exemplū Siē lignū qnto pl⁹ bñ disponit ad ignē siccitatē vel ad facilis⁹ ignēdū vt videm⁹ in carbonib⁹ ignis; cato pl⁹ de ignēdē aploz i se aptū reddit⁹. Et deniq̹ qz de⁹ ifudēs charitatē in nob manz t̹ eſſinete trut⁹ ac bonitat⁹ q̹ sp̹ p̹sto ē pl⁹ ifluere ex sua bonitate; qnto pl⁹ dispositū vider h̹i eſt am pl⁹ desideratē. q̹ ztinue p̹r̹ charitas in hoie auge ri fm augmē⁹ diuine gr̹e; ita q̹ finis ei⁹ augmē⁹ ti solū erit in p̹ia vbi ē finalis pfectio oim bonoru. O g̹ ieu bone q̹ te nō amer p̹tali pietate. O h̹ diligē demu t̹ sp̹ pl⁹ diligē ſacage vt crescas.

P Lirca tertiu de augmetatiōe (in salutē, caritas) inq̹rēdū ē q̹lif h̹ possit facere vt augmē⁹ t̹ charitas i suo corde. Ad qd̹ notādū q̹rēq̹ r̹p̹ dñs charitatē assimilat igni di. Ignē veni mittere in terrā. t̹ qd̹ volo n̹l vt accēdat⁹ Lu. viij. h̹ est: charitatē veni mittere in corda terrenoz̹ boiz. io q̹ eisdē mōis p̹t̹ q̹s facere vt augeat⁹ charitas: qv̹ t̹ ignis augerit. Nā videm⁹ q̹ ignis augeri p̹t̹ t̹ accēdi plurib⁹ mōis. P̹t̹ apponēdo plura li gna; sic z charitas augeat⁹ p̹ bonoz̹ op̹r̹z m̹ltipli catoz̹ faciēd̹ ope pietat⁹. Timoth. viij. P̹teras ad oia valer. Secūdo deliscādo lig⁹ apponen da; sic abſtinēdo z mortificādo mēbra ab h̹uore p̹cupiscētie prauie augeat⁹ charitas. Un Damaſ. Hō abſtinēs ē velut carbo igne desiccar⁹ vt suc cēdat⁹ ampl⁹. Tertio insufflādo ignēi materia: sic augeat⁹ p̹ eroratōz̹ dei ac ſctōz̹. Ps. Os meu⁹ aperui. s. in oīone. z attrari ſp̹m: h̹ ē ſp̹uſſci gr̹az z sic charitatē. Quarto pfūdēdo pinguedie aliq̹ sic charitas augeat⁹ deuotōe meditatiōis paſſiōis r̹pi z bñficioz̹ ei⁹; cuius dulci ſapore pinguescit aia. Un z Ps. ait. In meditatiōe mea. s. de bñficioz̹ dei exarēdēt ignis. s. charitas. Quito ſeruādo ſub cineris custodia. Nā ſic ignis optie ſtuat dicitum z qualeſtit p̹ h̹uile pniām z crebriā. s. ztrizationē; ſellione ſatifiſatoz̹. Nā p̹ pniāz recuperat etiā ſi extincta forer; vt p̹z et dīc. Serto asp̹ge do aq̹ modica. Uidem⁹ em̹ ap̹d ſocos fabroz̹ q̹ ignis asp̹g̹t aq̹ z ſic vigorat⁹; ſic charitas ſi asp̹gar ſep̹t aq̹ ſapie ſalutari in ſbo dei audiēdo vt legēdo vigorat⁹. Un Ps. Igniti cloquiu⁹ tuū ve bemenē z fu⁹ tu⁹ dilexit illō. O g̹bō dīſce charita tē dī ſe accēdere. Rogem⁹ itaq̹ dñm ieu ſtē.

Dñica decia octaua post Penteb. Sermo p̹m⁹ in tra euāgelii d̹ ſirmicat⁹ p̹misiōe z curatiōe.

Cce offerebant

e ei. s. ieu galyciū iacetē i lecto Mat. ix. z i euāg. ho. Scđz Ludolphū li. d̹ meſ ditatiōe vite r̹pi dñs ieuſ ſuſtā ſaciebat p̹ci pue. p̹p̹tria. Prio p̹t̹ ſue diuītāt̹ oñſiō. Scđo p̹t̹ aie curatoz̹ q̹ ve dīc Aug. xp̹us nullū ſana ūt̹ i corpori ſi ūt̹ ſanarz i aia ab iſidelat̹ errore. Tertio p̹t̹ oim boiz iſtructōz̹; vt. s. q̹ridiſſenoyl audiret calia miracla ſacea ad deū querteren̹ z ad ſalutē iſtrueren̹. Et p̹t̹ bas cauſas curauit h̹uic galyciū vt notaſ i euā. iſto. In q̹t̹g̹t̹ q̹t̹ ūt̹ aia z corpe curauit. Un dīc. Lofide fili re. ti. p̹. Ecce aie ſanatio. J̹c̹ dīc. Ut ſciatis qz ſili⁹ bois h̹z p̹t̹ ſtē in tra dimittēdi p̹t̹. Et dīc. deitati ſp̹i oñſio. Deniq̹ hecvidētes turbe timuerit z glificauit ſerūt deū. s. querte ad fidē. p̹t̹ i euāgelio. T̹t̹.

In illo tpe. Aſcēdēs ieuſ i nauiculā trāſfreta uit z veit i ciuitatē ſuā. z ecce offerebāt ei galyciū iacetē i lecto. Et vidēt ieuſ fidē illo z alt galyciō. Lofide fili remittit ſibi p̹t̹ ſua. Et ecce qdā de ſcribis dīc ſtra ſe. Hic blaſphemat. Et cū vidiss̹ ieuſ cogitatoes eoꝝ dīc. Ut qd̹ cogitat̹ mala i cordib⁹ v̹is. Quid ē facili⁹ dicere; dimittit ſibi p̹t̹ ſua; an dicere. ſurge z ambula. Ut ſciat̹ au ūt̹ qz ſili⁹ bois h̹z p̹t̹ ſtē in tra dimittēdi p̹t̹. Tūc ait galyciō. ſurge tolle lecū tuū z vade in do mū ſua. Et surrexit z abiit i domū ſuā. Uidētes aut̹ turbe timuerit z glificauit ſe deū q̹ dedit po reſtatē calē boib⁹ Mat. ix. Juxta h̹uāgelii tria myſteria note⁹ p̹ fmōe iſto ad edificatiōe;

Primi⁹ de paralysis designatiōe.

Scđm de infirmitatis p̹misiōe.

Tertiū de lāguor⁹ ſanatiōe.

O Lirca p̹mū de galyciis deſigtoe nota: quō dīc euāgelii. In illo tpe. s. aō etat̹ r̹pi. xxi. fm. Guille. q̹rto die aī ſtē ſci Bartolomei apli: tūc aſcēdit ieu⁹ i nauiculā z ora ſepeſtates ſedout vētū z mare; v̹bi Mat. viij. z trāſfretauit z vēt i ciuitatē ſuā; h̹ ē i capharnaū q̹ dī ciuitas ſua ſz Chry. qz ibi q̹l ſtinue morā trahēbat z miracla ſaciebat. Et qz capharnaū erat p̹ncipal⁹ ciuitas i galilea cui ſuberat nazaret vbi r̹p̹ ſuit ſcep⁹ z nutrīt⁹. z ſic dī ſua. ſic ſroma dī ciuitas alie⁹ natī i ei⁹ ſbiacēte oppidoſ ſtritorio. ſeq̹t̹. Et ecce offe. r̹t̹. De mō offereſdi Marc⁹ z Lucas dīcūt q̹p̹ m̹lititudinē turbe circūſtāt̹ ieu ſi poterat ſofferre p̹ianuā; ſi aſcēdētes ſup̹ ſectū pateſatiōe. p̹ ſegu las ſbmifert illū i lecto aī ſeu ſi medio. Lēt̹ p̹t̹ ſi ſextu. Sz q̹ſt̹oies occurruū de myſterio.

Prima de significatiōe.

Secūdo de ei⁹ ſōne.

Tertia de curatiōe.

Pria q̹ſt̹o q̹les p̹t̹ ſores ſignificat̹ myſtice p̹ h̹uic galyciū. Rūdef fm Ludol. li. de meditatiōe vi te r̹pi. q̹ ſp̹ ſuā ſic tres mortuos i euāgelio le giſi ſuſcrasse; ita z tres paralyticos legit curasse. Quāuis em̹ multo plures fuerint ut Aug. dīc

tñ tres tñmō cõmoranç. p̄t mysteriū ad signi
ficatiō tria genera pctōz boim q̄ p̄t curatur
spūalit. Prio nāq̄ curauit palyticū in domo cē
turionis Matib. viij. ad significādū pctōres in
domo sc̄iētē occultos. Sc̄do curauit palyticū
iuxta p̄tā piscinā q̄ erat satis not̄z manife
stus hoib⁹ illuc currētib⁹: ut pote ab ānis. revij.
pat̄z in publico vel manifelb⁹. Tertio curauit
būc palyticū de q̄ agiē i isto euāgeliō. q̄ valde dis
ficiuter potuit puenire ad xp̄i aspectū: ut pat̄z ex
dictis. id eoz significat pctōre mala p̄uetudine
obstinat. q̄ ut Hrc. ait. Difficile surgit quē mo
les male p̄uetudinis p̄mit. R Sc̄da q̄z q̄
stio leq̄ q̄ reg palyticū designat pctōm. Rñdet q̄
plerum triplici rōne zgruentie.

Primo rōne veratiois.

Secūdō rōne originis.

Tertio rōne opatiōis.

Primo inq̄ rōne veratiois. q̄ sic palyticū dolo
remagno vexat z depascit corp⁹: ita pctōm cruci
atām dolore remordētis z sc̄iētē. z tādē gehen
ne. vbi vermīs corp⁹ sc̄ie nō moriet. Esa. vlti.
Deniq̄ fm̄ Guicen. palyticū ē qñqz in toto corpe
veras. qñqz in vno latere tñmō. qñqz in mēbro
vno. Sic spūaliter aliq̄ hoies tenen̄t mala p̄ue
tudine pctōr̄ tota vita sua. Alij aōt in modico xp̄is q̄si mēbro z citi' cōvertit ut
pet̄. q̄ cito defleuit negationē xp̄i. z tales ut pa
lēta in solo mēbro vñico facilis sanan̄t p̄ pñia
Ecc. x. Breue lāguoz. Lyra. i. recentē ifirmitate
p̄cidit. ita curat medie. Sc̄do rōne originis
nō li. xii. p̄rietati d̄r̄ palyticū orīz p̄cipue ex fri
giditate z strigēte neruos: vt videm⁹ in curiali
bus supē eq̄tālb⁹ in calciamētis rostris. z stri
ctis. etiā i m̄lterib⁹ se ornātib⁹ in vippis ac friz
gora. p̄ h̄mōi sustinētib⁹. Itē ibidē d̄r̄ q̄ etiā orīz
palyticū marie et supfluitate ciborū. z p̄marime
potui ex q̄b̄ fit nimia humor. generatio q̄bus
nerui opilant. Spūalit sic ē p̄oia pctōr̄ orīw et
frigiditate q̄q̄ carer igne charitatis z etiā ex gu
la: ut p̄t̄ de sodomitis. Ezech. xv. Hec fuit iniq
tas sodome saturitas z c̄. Jo. Eph. v. Nolite ine
briari vino in q̄ est luxuria. Tertio rōne opati
onis. q̄ palyticū facit mēbrū aliq̄ ifensibile. aliz
qñ etiā imobile. Sic pctōm facit ut hō nō sentiat
mēre recognoscēdo mortē futurā z penas iferni. dei
iudicia z xp̄i passiōz. z sic imobile facit ad bona
opa. S Ad id habem⁹ exēpliū i adā z euā. q̄
bus appuit serpēs diabol⁹ fm̄ p̄ Beda di c̄ faciē
babēs z gineā z caudā serpētina. illi faciē eius re
spicēdo. s. blādā nō curauerūt b̄ cauda deceptō
nis cuz sc̄irēt q̄ serpēs ēēt calliditate plen⁹. z sic
mortē i curerūt z tā imobiles faciēt sē ad bonū ve
nē p̄fiteri vellēt pctōm do oia sc̄iētē nec veniā pe
tē. O ḡp̄icōla. o pessima palyticū pctō occidē
tias. Tertia q̄stio ē q̄re xp̄s dñs volēs būc

palyticū curare in corpe p̄monuit ut p̄fideret dē
pctōz remissiō. Rñdet q̄ triplici rōne. Priore
doceret q̄ ifirmis necaria ē p̄nē actio q̄ten⁹ pec
cat̄ remissis aia curata mēc inel⁹ sanct̄ z corp⁹.
q̄ sepe p̄t̄ pctōr̄ hoī accidit ifirmitas ut etiā huic
palyticō acciderat palytis p̄t̄ pctōr̄ sua sicut dīc
Beda z etiā Hiero. Proinde Innocen. papa ex
tra de pe. z re. c. Lū ifirmitas p̄cipit medicis p̄p
na moralis culpevt cū vocāt ad ifirmos mone
ant illos z iducat ad puidēdū de aie sanitate sc̄z
p̄ pñia z facienda. Et subdit causaz. q̄ deficitē cā
deficit effect⁹. cā em̄ egritudinis ēpc̄m. ḡz. Itē
ibidēs b̄ anathemat̄ itermitatōe. phibet ne q̄s me
dico. p̄ corporali salutē aliqd egroto suadeat qd̄
i piculū aie querat. q̄aia p̄c̄sior̄ ē corpē. Nec
ibi. S̄ heu m̄lē n̄ fuāt hāc p̄cticā. Sz certefz. In
nocē. z doc. h̄ statutū nllā p̄ p̄ria p̄uetudine collī
cū p̄cernat aie salutē. z p̄ pñis trāsgressor̄ mortali
ter peccat. T Sc̄do id xp̄s fecit ut doceret q̄
corpal̄ sanitas minē valz ad salutē n̄lī assit aie
curatio. imovt Hrc. li. ix. mora. dīc. Quos p̄ntia
mala. i. flagella sic ifirmates sur nō corrigit. s.
sanādo i aia ad seq̄ntia mala. s. p̄petue dānatois
p̄ducit. p̄t̄erea maḡ d̄z hō petere a dō aie cura
tionē q̄z corp̄s. nec sanitatē corp̄s d̄z petere n̄lī
sub z dīcē. s. si expedit ad salutē aie def. a l's nō.
Ut aut̄ exēplarī doceam⁹ o xp̄iane hō iterrogo
te q̄ tu pater̄ palyticū nōne mercedē dāres ei q̄
tibi sanitatē dāret. a fortio. ḡ debes remedū op
timū spūale acceptare. p̄ salutē aie tue z corp̄s.
Nā mḡ li. xii. p̄prietati d̄t. q̄ i curāda palyticū
cipalit mollificatiōis z relaxatiōis līstēdūz ē ut
ab iterioi purgatio fiat. exteri⁹ aut̄ vnguēt̄ zue
niētib⁹ mollificat̄. Et dīcū medici q̄ oleū terpen
tinū in vnguēt̄ palyti p̄uenientia tenet p̄ncipatū.
Spūalit itellige p̄ mollificationē pctōz xp̄i
tōnē. p̄ purgatōz. confessionē. z p̄ oleū terpentinū
passiōis xp̄i dēotionē. q̄ d̄ ligno cruc̄ q̄si d̄ ru
bro cerebinto est. Tertio id fecit xp̄us ut doce
ret q̄ ex misericordia p̄l̄ vult dare hoib⁹ q̄ mes
ref postulatio. iō. Anf. di. sic. O mira xp̄i clementia.
O indicib⁹ misericordia. accepit felix palyticū
remissionē pctōz suo z quā nō p̄rebat. quā non
p̄cesserat p̄fessio. nō meruerat satissactio. nō exi
gebat p̄tritio. corp̄is salutē p̄tebat nō aie z tñ sa
lutē corp̄is z aie recepit. Idē Anf. addit di. Pōc
q̄dē d̄c̄ cuicūq̄ vult z hocip̄z efficacis dicere qd̄
dīxit palyticō. dimicūt̄ tibi pctōr̄ tua. Sz q̄lūq̄
sine suo labore vel p̄fessio vel cōtritōe v̄l etiā oīo
ne b̄ sibi p̄ceperat nūq̄ ei pctōr̄ remittit̄. Nec ille.
U Lirca sc̄d̄ d̄ p̄missiōe ifirmitat̄. exq̄ iste pa
lyticō d̄i icurrisse hāc ifirmitatē p̄t̄ sua p̄c̄r̄te dī
cū Hiero. Beda z Lbry. q̄r̄ ḡ q̄lia s̄ p̄c̄r̄. p̄t̄
q̄ d̄c̄ cōit̄ solet p̄mittere hoies cadere i ifirmata
tes z flagellat p̄ lāguores. Ad qd̄ f̄z doc. z sc̄p̄u
ras rñr̄ recolligēdo q̄p̄cipue. p̄t̄ pctōr̄ leptē gene
rū. Prio. p̄t̄ pctōr̄ carnalitāt̄. Nā Hugo d̄ clau
stro anime sic dīcit. q̄ multos atterit dñs deus

Dominica. XVIII. post Pentecosten

infirmitate quod videt fortis et promptos ad peccatum
dum libere; ut sic attriti carnis debilitate nequeat
trot et rata mala perpetrare. Exemplum habemus in legem
da scilicet Fratris ut scribit scilicet Bonaventura. quod quidam
probabatur nomine Bedeon cum esset lubricus qui infirmitate
era a deo percussus. quem portaverunt ad sanctum frater
ciscum rogantes ut signo crucis eum signaret et sanaret.
Lui sanctus Frater ait. Cum ab olim sum carnis de
sideria vireris non reverenter dei iudicia sed modo te per
pter lacrymas petenti isto signo crucis signabo ut
scias te quoniam passurum si reuersus fueris
ad vomitum. quem signando moriturus es. Sed pos
stea in predictum recidivam domum ruit super eum. et sic ma
le mortuus es. Scio propter virtutem in gratitudinis. Nam
Blessed. Ro. i. dicit. quod deus offert gratias. et sanitate au
fert igitur gratias. Exemplum de Ezechia rege qui egrotauit
ad mortem. Isa. xxvij. Et hoc quod de percussione exercit.
Sennacherib non edidit carceri debite gratitudinis
nisi ut narrat Lyra. sed penitentia sanatus es. Tertio
propter peccatum detractum et murmuris: ut per prophetam Nueri
et de maria sorore moysi qui percussus est leprosus eo quod de
traxerat moysi et murmurauit contra eum. Quar
to propter predictum elationis: ut per prophetam de Antiochio his
proposito. Et Machab. ix. Et de Osia rege usurpante
officium sacerdotale. Propter. Paral. xxvij. Quinto propter
predictum sanguinis effusione et oppositionis: ut per prophetam Ioseph
ab deo domo non defecit leprosus et indigens
pane eo quod occidit Abner. Reg. viii. Propter etiam de
herode. Sexto propter predictum avaricie et cupiditatis
ut per prophetam de Hierusalem. symoniaco. cui et posterius ei adhe
sit leprosus naaman. Reg. v. Septimo propter virtutem
negligentie opis et salutis. Jo. Eccl. xxij. In oibus
opibus tuis. si bonis esto velor et ois infirmis non
occurret tibi. Unde legimus secundum Petronella filia sa
cti Petri apostoli. quod predictum fuisse minus perfecta sustinuit
in palustre. Unde autem discipuli petri dicentes ei ut eaz
sanaret sic et multos alios. Respondebat petrus. Sicut ex
pediit ei. Et ne purus quod non posset sanari precepit
surgeret et ministraret eis. quod facto sana surrexit.
sed ministerio exploratio iterum iussit eam redire ad lectum
infirmitatis. Unde autem facta fuit perfecta ipsa plene
sana etiam multos sanavit. Hinc sepe deus negligens
res boves infirmitate peccatum ut ad deum querant
per flagella. et per humiliatem ac patientiam mereantur pre
dictis augmentis et a calo predicti perseverant. Lor. xij.
Ultima in infirmitate perficitur. Unde enim infirmorum tunc
fortior sit. si in spiritu per grazia dei quod fortius anima penetrat
predictum et crita resistencia carnis quod superius est adver
sus spiritum. Oportet tempore in predicto ira dei quod superueni
et tibi. Tempore propter in futuro quod nisi punitus egeris et
X Lurca tertium de laguoris sana (non gibis.
tio) est quod ut et infirmitates vel laguores hominum sa
nare sic solus crucis diuinus. Et huius quod est in tempore
ex Evangelio. quod cum Christus dominus dixisset palustre. Et
fidei filii remittunt tibi peccatum. scribere dicerunt quod blasphem
aret. sed id quod prius est de sibi attribuens quem non cre
debatur esse deum. Nam solus deus est peccatum remittere. Quos
Christus redarguit dicit. Quid est facilius dicere: dimicetur

tibi peccatum: an dicere. surge et ambula. ut autem scias
re. Ubi Blest. et Hiero. dicit. quod equus et ciusdem virtus
est corporis et aie virtus dimittere et sic sanare. alioquin
a minori et inferiori ad maiorem vel super non valens
probatio argumentatio. sed a sili optime valens. gressum.
Ad hec respondendo nota tres virtutes sunt. docet. Dicit
ma. virtus quod si solus deus est peccatum dimittere: ita rati
onates curare. eo modo quod Christus fecit. Si miraculosa.
Nam Christus sanavit subito hunc palustrem perfecte adeo
ut statim portaret lectum solo in tempore. quod non potie
rit nisi virtute diuina sola. cuius soli genitrix est pecca
ta principaliter remittere. Ideo Christus dicit quod sicut
Quid est facilis re. De quod respondendo Christus et docet. con
ter dicit. quod considerando primo ex parte dei est ea facile est
peccatum remittere et miraculoso sanare sub uno. quia
utrumque solus est diuine potentiae. Scio autem considerando
ex parte nostra malum est sanare predicto modo quod peccatum remit
tere. quod hoies ea quod maiora apparere sunt sua cogni
tione magis admirantur et difficultiora iudicant. et
sic sanationem miraculosam iudicant hoies est mai
or etiam visibiliter et rario est quod peccatum remissionem quam non
videtur. Denique tertio considerando ista opera adiuvit
in se malum et difficulter est predictum remittere quam etiam
mortuum suscitare vel mundum creare: ut dicit Augustinus.
super Job. Unde quod sola deus voluntas habet. sed ad peccatum
remissionem regit etiam hoies arbitrium sentientes. Unde
quod Christus patitur operatur per peccatum remissionem. et sic patet.
V. Scio etiam quod solus deus est principaliter causa etiam
naturalis sanitatis in corpore. sicut et solus est causa illuminatio
nis in mente et remissionis culpe. Nam per locum
rator. et posterior dicit. Nec vox neclusa visa docet
sed est doctor verus quod mente illuminatur. sed deus. Ecce
go. Frustra inquit vox docens exterius sonat nisi gloria
dei interius operando lumine pateat: sicut et frustra me
die laborat nisi deus sanitatem conferat. Ideo Augustinus
de cuius deo ait. Medicina quod adhibetur extrinsecus est
valida enim spissitudo operis interius. Propter quod
Prophetas hec omnia deo attribuuntur dicit. Unde dicat a mea
domini et noli obliuisci retrahere. Qui propter oibz ini
ciatus tuus: quod sanar oes infirmitates tuas. Et
iterum. Qui docet hoies sciatis. Et sic per prophetum.
Tertia virtus quod medicus et medicina circa sanati
tatem non nisi ministerium adhibetur: sed principaliter de
us solus est sanitas inferre. sicut et homo doceat solus mi
nisterium exhibet exterius. solus autem est illuminatio et virtus
cognitionis permanet: ut per prophetam Iacob. s. p. q. xxvij. ar. h.
Et probandum hec per scripturam Eccl. xxvij. Honora
medicuum propter necessitatem eternam illam creaturam altissimam.
Et ut sit minister in medendo. Ideo sequitur. A
deo enim est ois medela. s. ut a principaliter auctore sani
tatis. Et infra. Dedit hoibz sciaram altissimum. Hoc
ibi. Z Ex dictis primi documentum sequitur quod
homo non debet in infirmitate despicer medicinam: sed
adhibere curam. quod sic deus bonus ordinavit per me
dicinas curemur ministeriali. Nam quod non facit per
nem quod potest soli deo committit irrationaliter seipsum
dei repraesentans. Littera illud Mark. viii. Non competit
domini deus re. Scimus quod ad deum queratas penite
re.

do de p̄c̄is et eroret p̄ sanitate; sic tñ si expedit ad salutē sibi et ad sortilegia nō recurrat. Tertium q̄ si sanat dō b̄ p̄ncipalit̄ attribuat et īpi gratias agat. Ultimum q̄ in deo p̄ncipali⁹ et sup̄ oia me dicamia ac q̄c̄qz alia fidat sine q̄ sc̄ dō n̄l vālcoia. Et c̄plū legit in spe. exem. di. iij. d̄ illustri. viris. et c̄. xxvii. q̄ in clara valle monach⁹ qdaz q̄uis bone volūrat et c̄t̄: tñ corpe delicate⁹ et infir̄mus nimis obseruab̄ corporis medicamia s̄fi dōs ī eis. Quidit aut̄ nocte qdā q̄ b̄t̄ maria st̄as ad ecclie ostiū portasset p̄xidē electuar̄ et singul̄ fratrib̄ itrantib̄ c̄ī cocleario distribuebat et mīra dulcedine reficiebat oēs. Lūqz accessissz fr̄ iste op̄ v̄go dicit ei. Nūqd tu etiā meo medicamine vade tuis medicamētis utere qm̄ de his cura ē m̄bi q̄ fidit̄ in d̄no. Ille ḡ frater eru buit̄ et venia peti⁹ p̄mitte se deo c̄mittere put̄ debet̄ q̄ oia. et sic b̄t̄ v̄go eidē de electuario p̄pi nauic. Quo gustato. p̄tin⁹ ita qualuit plena fornicidine aie et corporis ut cōi cibo p̄t̄etus medica mina de cetero delicata nulla req̄reret. O ḡcha rassimi p̄fidam⁹ ī dō et rogem⁹ t̄p̄z ve det nob̄ z̄.

Decadē dominica Sermo secundus d̄ fiducia et sp̄ in deo ponēda sc̄ de eius diversitate et firmitate virtutis.

Ideas iesus fidē

v illor̄ dixit palytico: Lōfide fili remittitur tibi p̄c̄a tua Matth. ix. et in euāgēlio. Sicut Lyrā dicit dñs iesus fecit tanq̄ optimus medic⁹ q̄ solet in infirmitate p̄mo remoue recausaz morbi. et sic remota causa remoueſ effe aus. s. morb⁹. Et c̄plū ḡra. Si q̄s patif̄ dolorem capit̄ vel febres aut h̄mōi ex supfluitate humo rū in stomacho existētū. tūc p̄hus medic⁹ dat purgationē. et sic electa materia supflua dat medicinā sanatiū et p̄foratiū. Sic fecit xp̄s q̄ b̄c̄ in firmitas fuerat inflicta palytico p̄p̄ p̄cm̄ ideo xp̄s p̄mo remouet illud d̄. Remittit̄ tibi p̄. et co sequerit̄ eū a palysti curauit. Lōfide fili. Et vocat eū filiū. ad significā dū q̄pc̄t̄r̄ h̄o q̄ p̄cm̄ erat fil⁹ diaboli. vt dicit Job. viij. dū penitēdo p̄sequit̄ p̄c̄i remissionē es facit̄ fil⁹ dei p̄ gram. Ro. viij. Quicunqz sp̄u dei egunt̄ b̄fili⁹ dei sūr̄. Propterea in themate dicit̄ q̄ vidēs iesus fidē illo p̄. s. offerētū et etiā hui⁹ palytico Ly. tūc dicit palytico. Lōfide fili z̄c̄. p̄z in euāgēlio. Ira q̄s erq̄ ī euāgēlio b̄ xp̄s nos mo net in et c̄plo palytici de fiducia et sp̄ in dō habē da. q̄ maxime valet ad salutē eternaz. iurta illud Ps. xxx. Sperāc̄ in dño misericordia circūdabit̄. Propterea et Prover. iij. Habe fiducia ī dño extoro corde tuo et ip̄e dirige gressus tuos q̄rū q̄dlibet p̄t̄ et c̄thema sermōis. Un̄ et Lbryf. li. de cōpunc̄. d̄c̄. Sp̄es est salutis et vite nostre fundamēti. dux itineris q̄ itur ad celū in q̄ salutis nostra p̄sistit. De sp̄a gnōtem⁹ tria hic mysteria.

Prīmū d̄ diversitatis.

Scom̄ d̄ sanctitatis.

Tertiū d̄ securitatis.

B Circa p̄mū d̄ diversitate cōfidēcie vel sp̄e notandū est. q̄ fidēcia vel sp̄es diversificat̄ p̄c̄s pue fm̄ modos qnqz.

Prīma d̄ sp̄es vel fiducia maledicta.

Scd̄a d̄ p̄suptuosa.

Tertia d̄ falsa et mēdosa.

Quarta d̄ vana et defectuosa.

Quinta d̄ sancta et fūiosa.

Pria inq̄ sp̄es vel fiducia d̄ maledicta q̄n̄ h̄o in cōfides de misericordia dei peccat̄. Et de ista Bern̄. dicit. Est infidelis fiducia soli⁹ maledictōnis capax cū ī spevenie peccom⁹. Jē Aug. Ma ledic̄ q̄ peccat̄ in spe. Et c̄plū habem⁹ in adā. de q̄ m̄gr̄ in. q̄. li. di. xxii. c. viij. d̄c̄. q̄ adā de misericordia di cogitauit dū morā gerēs vror̄. p̄sensit. Un̄ Bern̄. iij. dicit de⁹ ade. q̄ obedisti voci vroris tue et comedisti de ligno de⁹ q̄ p̄ceperā ne comederes. Maledicta terra in ope tuo z̄c̄. O ḡ h̄o time pecare etiā spe venie. Nā dato q̄ p̄seq̄ris misericordiā quā tibi p̄ h̄mōi maledictā fiduciā pollicer̄. nō in ip̄ne evades. q̄ vt Aug. dicit. Nullū mālū ip̄nūtū. ḡ z̄c̄. Nā et in idūltis apl̄ic̄ de absolu tione excipiunt̄ p̄c̄ illa q̄ sub spe talis p̄cessiōis cōmitterent̄. Scd̄a sp̄es vel fiducia d̄ p̄sum̄ p̄tuosa sc̄ q̄s nō agit verā penitētiā et sic sine bono et ope⁹ merit̄ p̄sumit̄ et p̄fidit̄ saluari. Br̄go. Sine merit⁹ spare nō ē sp̄es s̄ p̄suptio. Sil̄ri q̄ in iuuētute et sanitate libere peccat̄ spantes q̄ ī senectute vel in hora mortis poterūt penitētiā age re. Lōtra q̄s Nero. in li. de trāstū d̄c̄. Qui duz san⁹ et iuuēnis ē et deū offendere nō formidat in morre nō merebit̄ diuinā indulgētiā. q̄ sc̄ videt̄ tūc nō verā agere penitētiā. Et Aug. ser. de inno cētib⁹ d̄c̄. Hac aniaduersiōe p̄c̄it̄ p̄c̄or̄t̄ moriēs obliuiscat̄ sui q̄ dū viueret̄ obliu⁹ ē d̄i. Nec il le. Tertia ē sp̄es falsa et mēdosa: vt q̄ sperāc̄ de lōga vita habēda. et sic licet̄ p̄seuerat̄ in p̄c̄is. cāles v̄t̄qz sperāc̄ in mēdaciō. q̄ inter mille homiēs vit̄ ē vñ⁹ q̄ tādiū viuat̄ p̄t̄ sp̄at̄. Jō Eccl. xxxiiij. Vana sp̄es et mēdaciō isensato viro. Et Elsa. xxx. Dū nō sp̄at̄ veniet̄ p̄tritio ei⁹. Sic sp̄abat diunes ille Lu. xij. q̄ cogitabat horrea ampliare. Lui d̄c̄. Sculte hac nocte repeç̄t̄ aiā tuā et q̄ cō. c̄. erūt̄. Quarta d̄ sp̄es vana et defectuosa: vt q̄n̄ h̄o sp̄at̄ ī vanis et trāsitorū hui⁹ m̄bi. q̄ d̄ Ecēs i. Vidi cūcta q̄ fūt̄ sub sole et ecce vniuersavanias et afflictio sp̄is. B Quia nimiz vt de clarem⁹ b̄ iductiue videm⁹ p̄mo q̄ m̄li cōfidit̄ in scia et sapiā seculi⁹ hui⁹ vt fuerūt p̄bi et h̄mōi. s̄ defecerūt et pierūt in vanitate erroz. Un̄ Aug. in solilo. d̄c̄. Audiuim⁹ et vidim⁹ m̄lios sua sapiētia celos ascēdisse p̄scrūtā. s. celi cursūr̄ naturalē rez. et tñ aie illoz. pierūt ī abyssos īfernī. Etem̄ le gum⁹ in sacra sc̄ptura de salomōe q̄ fuerit sapiētissim⁹ et de⁹ sibi app̄uit plurices s̄ postea p̄ car̄.

Dominica. XVIII. post Pentecosten

nalitate demeratus est sume quod factus est reprobis ut omnia vix sua idola erigeret et coleret. Ut autem sit finaliter dominus? Lyra super. iiij. Reg. viij dicitur quod licet aliquis teneat quod in fine penituit et salvatur est; sed inquit multo valde dubium est quod idola quod erexit eus est rex potest non destruxit; et sic non esse penituit. quod ad veram punitam regem sacrificio iuxta posse. Denique de aliis sapientibus multo quod dicuntur. Nam breves stoteles qui fuit totius philosophie monarcha quem omnes sequuntur ut certe moderni; ut pote in certos minus erant et ipse errauit in multis. Argumens de eo Augustinus super psalmos. manifeste dicitur. Breves omnia propria pbs se det in inferno ubi est fleo et stridor dolorum. Precepta Antho. folio. in. pte. sive me. c. i. c. iii. scribit quod iumentores artium libalium et mechanicorum ac philosophie: autores quoque libro et earum artium ut certe fuerunt reprobi hoines ut pote eterni. i. genitiles: et damnati sunt. Et psephenus dicit. i. grammatici principali ponit Priscianus. Item rhetorici. Tullius. Licet etiam quod ethnicus de divinis puidetia male sensit: ut dicit Thales. i. pte. q. xxii. Quocumque malorum modorum fuisse ostendit Salustius. in oratores principes Lactanius. fuit christiana et errauit cum millesimis et despulsans et minorem bini sensit. ut perdidit suo divinorum institutiones. In poetas magnus fuit Homerus apud grecos; et apud latinos maior Virgilius. infideles et mali in moribus erant. nec minor Ovidius. Nam et doctrina sua lascivissima plena patitur male. Inter historiographos Valerius maximus in psalmis. Lucas natus in metro. et post Christi adventus fuit Josephus iudeus qui sive iudaismus est sectator. Et item logicalibus Breves. et quod alii reprobi fuisse ut Averrois commentator et ceteri. In metaphysicis Plato effusus est et sive et sive theologus fuit: ut dicit Augustinus de civitate dei. Moralissimus fuit Seneca sed cum vulgo idolas traxit ab extra secundum Thalium. Item Aristotelicus dicit per misus invenisse Pitagoras. Musica autem choralis et canticum. Geometria vero Euclides et Hermenides. Astrologia etiolas. et Ptolomeus multa addidit oculis eterni et reprobi. Item medicina Estulapius primus docuisse refertur. sed auxilium copiose Ippocratis et Galieni et Avicenna. Item iura civilia gentiles per misus instituerunt diversi diversis rationibus: et a Lacedemoniis romani leges mutuatis sunt. ut patitur in decreto. di. vii. Moxies. Denique artes plures mechanicas instituisse ex Libanum. progenitos insinuat Henricus liber. c. iiiij. quod coiter criminis presumere in mortibus imitatis sunt. Nec enim Antenus scriptus quoniam discimus ex his sapientibus reprobaris a deo: ut iuxta Micerius. c. ix. non gloriatur sapientis in sapientia recte. Secundum multi credunt in potentia sic fecit Sennacherib qui deum blasphemauit: ideoque angelus domini processit exercitu eius et cetero octoginta quoniam milia hominum: et ipse tandem a suis propriis filiis occisus est. Esa. xxxvij. Item alii credunt in viribus et fortitudine sic Goliath: et enim ab uno pastore. scilicet David i funda et baculo de vice est. Gilus qui credunt in strenuitate sepe a vultu vincuntur ut in cronice patitur de Hectoris. Tercio

multo credunt in divinitatem opulentiam. sed ut pbs dicitur Relinqne alienis divinitatis suarum et sepulcrorum donum illo in eternum. quod faciunt est. Et ut breueriter plura percludantur. In quocumque vellet homo in presenti fiducia re attendat quod vanitas vanitatum et oia vanitas. prius solus amare deum et credere in eo ut dicit Bernardus et Ecclesias. Ultima spes et fiducia dicitur secunda et tercua. de qua agemus in sequentibus. D

Lirca secunda principale de scientia. sive specie tria facit. Propter quod sit spes sancta. (puma inquam) sive secunda.

Secunda quod sit certa et indubia.

Tercio qualiter signis sit firma.

Propter inquit quod sit spes certa. Non ergo in. iij. di. xxvij. c. i. diffinitur sic. Spes est certa expectatio future beatitudinis et deinde gratia puenies et ex meritis precedentibus. Sed quod est in diffinito certa expectatio beatitudinis. Ideo secunda videndum est quoniam spes possit esse certa in expectando futuram beatitudinem. Nam mirari potes quod modo homo possit cum scriptu sit Ecclesias. i. c. c. Nescit homo utrum amore vel odio dignus sit sed oia fuit in certa in futurum. Deinde ad ueritatem ergo hoc docet. papue Bonaventura et Burco. et alios super. iij. di. xxvij. quod certius est triplex.

Prius certitudo scie et absolute cognitio.

Secunda confidentie et probabilis opinionis.

Tertia visionis clare et tensionis.

Prima est scie et absolute cognitio per quam plene vni per sententiam etiam scie que est vera et necessaria et impossibilitate aliter se habentem sic dicitur pbs. si. postea. et huiusmodi certitudo firmata non habet homo in vita ista de causa lege ut dicitur scriptura Ecclesias super dicta. nisi alicuius specialis foret revelatio a deo quod est de numero electorum. Sed huiusmodi spem continet habent illi qui sunt in purgatorio et etiam habebant sciam in limbo patrum quod ibi fuisse. Secunda certitudo est per fiduciam et probabilem opinionem quod opponit beatitudinem. et hec est certitudo speciei quod homo ex signis certe credidit firmiter credendo et sperando et subsequente vita eterna ultra deum. promissa et fallibilis dum ipse homo finaliter in gloriam decedat. Unde ista certitudo est infallibilis duplicitas. scilicet de certitudine et infallibili et ex precebus et dictioribus si perseverauerit usque finalem in gloriam. Tertia est certitudo visionis et tensionis quod erit in patria perpetua securitas quod propter non est spes sed euacuatio. Tercio ergo videndum est quidam signis in prima vita esse possit homo certe fiducialiter de sua beatitudine. Et deinde hoc principium nota quoniam signa quod oia simul sunt necessaria ex scripturis.

Primum est fides catholica.

Secunda est vera de peccatis penitentia.

Tertia est preceptorum observantia.

Quarta est bonorum operum diligentia.

Ultimum finaliter perseverantia.

Ex istis signis debet homo esse certe in spe salutis et si sciret certitudinem tres hoies fore saluandos deinde misero adhuc speraret quod ipse est unus illos. scilicet faciendo opera bona. Lirca tertium de securitate speciei. (ut dicitur) queritur de quibus debet homo secure sperare in deo.

Rhōde q̄ p̄cipue de sex.
Primo de p̄cōz remissiōe.
Scđo de ořonū exauditōe.
Terio de necessitatū subleuatōe.
Quarto de tribulationū liberatōe.
Quinto de auxilio dñie misericordie morte.
Ultimo de salubrū bono z collatōe.
Prio inq̄ d̄ p̄cōz remissiōe sc̄z p̄ veraz p̄niāz. q̄
ve dīc Bmb. nō alī ē agēda nīl i spevenie. Ideo
Berñ. dīc. Lorige teipm̄z spa idulgēti nulla ē
culpa q̄ n̄ bz ventā. Un̄ z xp̄s dñs i euāgeliō ait
paltrico. Lōfide fili re. t.p. z̄. qr vt Ly. dīc ibidē.
De dat alicui corpale sanitate vel aliquid h̄mōi
qñp̄ p̄ fidē alioz; s̄ p̄cō remissiōz nūq̄ dat si
ne p̄xia fide z etiā spe. Aug. sup Job. Qui crea
uit te sine te nō iustificabit te sine te. Scđo fidē
ter spandū ē de ořonū exauditōe. Jac. i. Postu
let aut̄ i fide nibil besicas. Itē Berñ. sup Lan̄. ser.
xxiiij. Quaten̄ i bonis dñi fiduciā posuer̄; eate
nus possidebis. Tertio de necessitatū subue
tiōe v̄l. p̄missiōe. p̄cōz Mat. vij. Et P̄s. Jacta cogi
tati cui i dñō z̄. Quarto de tribulationū li
beratōe. qr de p̄misit q̄ suos liberabit ifallibiz
lic q̄ ad salutē cēnā. qñq̄ etiāz liberabit etiāz sic
fētrib puer̄ Dñi. iij. Un̄ P̄s. Om̄ i me speras
vit li. eū z̄. cū ipo sū i tribu. eri. z̄. f. Quinto
de misericordia dei i morti spe. qr em̄ fm̄ Greg.
z doc. p̄cipue Antb. iij. p. ti. r. c. iij. In articulo mor
tis marie s̄cuit hō rēptari de despacōe. iō op̄ ē
v̄tū marie z firmet̄ i spe nec vlla rōne dz despa
re. Exemplū habem̄ i Job. xij. c. di. Etiā si occidat
mez; sc̄z p̄gabo i eū. Je exmplū aliud legit̄ d̄ sa
to Berñ. i legēda. q̄ i qd̄ sua ifirmate z̄sticu
i vltio spū i excessu metis iussus ē p̄ncari ad tri
bunal dī vbi sathā accusando cepit mltā obijce
re; z̄vir dei nullo turbar̄ nec territ̄ ait. fateor
nō sū dign̄ p̄rijs meritis obtinere regnū celorū;
s̄q̄ dñs me i jesus duplici iure illud obtinet sc̄z
hereditate p̄na z merito passiōis. altero ip̄e z̄te
tus alter mibi donabit ex misericordia. z sic di
abolus z̄fusus fugit. z Berñ. i se reuersus ḡras
egi deo. O ḡhō stude sp̄are i dñō z fac bonitatem

Ultio secure spandū ē de salubrū oīm bono;
rū a deo nob̄ collatōe; iuxta qd̄ dī Thren. iii. per
Hicre. Bon̄ ē dñs sp̄antib i eū aīe q̄rē illu z̄.
Un̄ firma spe tenēdū ē p̄ regla. qr de ex sua boni
tate z misericordia dabit speratib in se oē qd̄ ne
cessariū ē ad salutē z expediēs dūmō hō nō p̄oat
obice p̄cōm̄. Rō. qr siē natura nō deficit i neces
sarj̄; ita nec de in his q̄ sūt oportuna ad salutē
fm̄ oēs theol. Proide de bon̄ in se z̄fidētib fz
qd̄ vider boī expedire ad salutē dat h̄mo aliqb̄
corpale sanatiōz. Prouer. xxvij. Qui sp̄at i dñō
sanab̄. Exemplū de Ezechia rege quē a morte sa
nauier. xv. aīos vīce adiecit. Sz Ochosias q̄ nō
sp̄auit dñō fz p̄suluit deū Achārō male mortu
us c. iij. Regi. i. c. S̄ Exemplū naturale. Dicit
em̄ p̄bs i p̄bleum matib. q̄ medic⁹ de q̄ z̄fidit ifir

mus cīc illū sanat. Et de h̄ Seneca li. iij. narra
tionū sīue declarationū. declaratōe. v. p̄oīt calū
q̄ qd̄a medic⁹ curauit p̄z p̄priū de ifirmitate; fz
cū nouerca sua z̄sili ifirmitate laboraret illā cuī
rare nō potuit eo q̄ p̄no amoī ille z̄fisus fuit i
illo filio suo medico; sed nouerca minē illū dili
gēs nō z̄fidit i eo nec ei⁹ medicamē. Sic sp̄ualit̄
q̄ vult a xp̄o dō sanari dī i eo sp̄em ponere. Se
cūdo dat de⁹ aliqb̄ speratib i se p̄spitatē tpalē t
trūphationē; vt p̄cō de dauid z̄ goliath. i. Regi.
xvij. Itē de aza rege q̄ fiduciā habēs i dñō p̄strā
vit i bello cuī pauc̄ respectiue mltitudinē etiō
pū. q̄. Paral. xij. Sz qm̄ tpalia h̄mōi nō oībus
expedit ad salutē. iō dat qd̄ meli⁹ ē. l. meritū pa
tictie ac augmētū ḡrē aduersis z̄ tādēglie. Ter
tio ḡ dat de⁹ dīb̄ sp̄antib i se z̄ i ḡrā p̄sueratib
etnā b̄titudinē. Esa. lvij. Qui fiduciā bz̄ mei be
reditab̄ terrā z̄ possidebit montē sanctū meuz.
Ad quē nos p̄ducat xp̄s z̄.

De eadē dñica Sermo tertius sc̄z d̄ cogitatio
nis male abiectionē; offensa z cautiōe.

W̄m vidisset ie

sus cogitatōes eo p̄ dixit. Ut qd̄ cogit
at̄ mala i cordib v̄ris Mat. ix. et in
euā. ho. Dñs n̄ ijesus volēs cōprobare suā verā
deitatiē trib⁹ p̄cipuis signis i h̄ euāgeliō id māi
festauit. Prio qr cogitatōes occultas cordis co
gnouit z̄ p̄alauit; qd̄ ē. p̄priū di. i. Regi. xvij. Nō
videt ea q̄ parē; de⁹ aut̄ iteū cor. Nā vt di. Aug.
Sol⁹ de⁹ illab̄ i mēti. z sic se deū p̄ h̄ oīndit q̄co
gitatōes illoz̄ cogitare se ostēdit. Jō dīc euāgeliū
Vides ijesus cogitatōes eo p̄ dixit. Ut qd̄ cogita
tis mā. z̄. Scđo se deū v̄p̄ ostēdit. qr p̄cō paly
tici remisit. Et tertio h̄ p̄bauit p̄ effecū māfestū
cū illū subito a palyti p̄fecte curauit. Un̄ ait. Ut
sc̄iat̄ aut̄ qr fili⁹ hoīs i tra bz̄ p̄tācē di. pec. ait pa
lytico. Surge z̄. p̄cō i euāgeliō. Etq̄ at̄ i euāge
lio isto xp̄s dñs redarguit malas cogitatōes iu
deo. iō de cogitatōib malis z viciōis abūcien
dis ac bonis iſtēdis in h̄ fm̄oē agem⁹. Pro q̄
p̄t p̄oī alī etiā thēa. Prouer. xv. Abomiatō dñi
cogitatōes male z̄. Ly. qr ex eis p̄cedūt mala v
ba z opa. ḡz̄. Proide tria mysteria d̄ cogitatōi
bus declaremus.

Primū de male cogitatōis abiectionē

Scđo de eius offensiōis cognitiōe

Tertiū de eius cautiōis remediatōe

V Līrca p̄mū de abiectionē male cogitatōis
notādū fm̄ Ruptū Volkot sup li. Sap. q̄ co
gitatōes sūt in multiplici differētia. Nam

Primo quedā sūt vane z ociose

Scđo quedā lucrose

Tertio sūt qd̄a pīculeose

Quarto qd̄a criminose

Quinto qd̄a sancte z gratiōse

Et sic sūt sollicite discernēde vt abūciam⁹ eas q̄

Dominica. xviii. post Pentecosten

Gentoo

sunt nocive et amplectamur dictas cogitationes.

Prie in q̄ cogitatoeſ ſunt vane et ocioſe; ut q̄ p-
ter intentionēi corde et ſancti diuerſis imaginatio-
bus dormieſte vel negligete rōne. d̄ q̄b p̄. D̄ns
ſcīt cogitatoeſ hoīm qm̄ vane ſunt, et tales ſe abij-
ciēde ne diuti⁹ mēs imorēt eis. Prio qz ſunt iniui-
les. Scđo qz imorādo i eis pdim⁹ tps. Lassiođ.
sup illud p̄. Lor meū dereliq̄t me; dīc. Quocū
qz tpe nouerſ te d̄ deo nō cogitare illud tps cogi-
ta te pdidisse. Tertio qz vt Bern. dīc. Dū ocioſa-
tāz minima nō ſpernumus iterdū labimur ad
turpia et honesta. Exemplū ſic latrones volentes
depdare domū imittit p fenestrā ꝑū latrūcu-
lū ve maioriſb latronib seras apiaſ; ſic faſt nob
diabol⁹ volē depdare aiaz. Prio ei quas cogi-
tatoeſ imittit p fenestrā. i. p sensuſ qnqz. ſ. aliquid
tale vidēdo vel audiēdo aut rāgendo zc. et poſtea
ducit ad malora. ſ. ad zſensu pcti. Scđe cogi-
tatoeſ ſunt liceſ et lucroſe; ut ſunt ille q ſunt de necel-
ſarijs vite. Et tales ſunt recteſi nō excedat limites
necessitat̄i et iuſticie ac loco et tpe zgruis. Nā ſi qſ
cogitaret de nimiqz ſupfluis acq̄redis; aut ſi co-
gitaret quo iniuste poſſet acq̄rere q̄cūqz bonavt
p vſurā; p fureū et bimōi, cūc ēent cogitatoeſ ſūe.
Deniqz ſi de talib⁹ etiā necessarijs vellat oīno co-
gitare i ecclīa et tpe oīonis nō valerēt; ſi deberent
rep̄mi exēplo Abrae q̄ abigebat aues ipedictes
ſacrificiū Señ. xv. De bimōi ḡtenēda ēp regla xpi
ſentēria Nat. vi. Primum q̄riter regnū dī et iu. zc.

Tertie cogitationes sūt piccole. id q[uod] nūc sūt
ad mēoriā reducēdē; s[ed] penit^{er} obliuiscēdē. et preci
pue sūt iste. Prio cogitare de p[ri]a sc̄itātē. cum
magis p[ic]cio de h[ab] cogitatō b[ea]ni in extrema ne
cessitate. q[uod] dīc Greg. Quisq[ue] reminiscēdō bonū
qd gessit dū se apd se erigit apd h[ab]ilitatē autore
cadit. s[ed] q[uod] spūalit[er] i se supbit. Unū p[er] q[uod] opa b[ea]na
et virtutes ac merita nō sūt ad mēoriāz reuocāda
nisi i casu necessitatē s[ed] q[uod] h[ab] talis tēp[er]atōz ha
beret de despatōz p[er]lētū i hora mortis. Exempluz
habem⁹ de Ezechia rege di. Memento dñe quō
ambulauerim corā te in corde p[er]fecto. iiiij. Reg.
xx. Secō piculosū ē cogitare de iniuria ab alijs
illata. Lxvij. xix. Nemcor er[unt] iniurie ciuiū tuoz
vt nō q[ua]ras vltionē z nō oder[unt] fratrē tuū in corde
tuo. Tertio piculosū ē z id obliuiscēdūz cogitare
de alij secreti dei q[uod] tales cadūt i errore. io. Eccl
iij. Ultiora te ne q[ui]sier[is] s[ed] q[uod] p[ro]cepit d[omi]n[u]s illa cogita sp[iritu]s
Quarto cogitare de p[er]teritor[um] p[er]cōr[um] delectatiōe.
q[uod] Aug. dīc. Nullū ē de p[er]tis cogitare z nō dole
re; s[ed] pessimū delectari i eis. O g[lor]iā h[ab] disce obliu
scit[er]ia ne piculū incurras p[er]t. Quarte cogi
tationes sūt crimiōse s[ed] q[uod] h[ab] cogitat volūtarie d[omi]nis
bis q[uod] f[ac]tū se sūt p[er]tā mortalitā. De talib[us] Sap. i.
Peruerse cogitationes separant deo. et tales mul
tiplices s[er]vūt mltiplicitatē p[er]cōr[um]. aliq[ue] s[er]vūt
et supbe q[uod] d[omi]n[u]s angel mlt[er] fecerit demōes alie s[er]vūt
et cupidiōse q[uod] diuitiē repētina morte labstulerūt
Lu. xij. Aliis sūt luxuriōse z voluptuose q[uod] fecerit vte

sepez viri Sare subito necaret a diabolo Tob.
vi. Itē alie sūr rācorosevt cogitatiōes Saul ī da
uid q̄ fecit illi p̄dere regnū z vitā. Alie iuvidosevt
cogitatiōes fratrū z Joseph. z iudeoz z ḥrm. q̄
eos p̄dider. si iudeos in captiuitate morēt et
nā dānatōz. R Proinde norādū q̄ oēs bu
iustmōi male cogitatiōes sūt abiijēdo p̄ut man
dat dñs Elsa. j. di. Auferte malū cogitationūvia
rū ab ocul̄ meis. z h̄ debem⁹ sūmo studio pluri
Prio qr̄ corda inqñat. (bus rōnib.

Pro qz corda inqnat. (bus rōnibz.)
Scđo qz ad infernū ƿatenat.
Tertio qz diabolo domiciliū parat.

Quarto quando grazia dei Padri.

Pri⁹ qr cor inqñat⁹. cū em⁹ cor sit mēbris nobile i⁹
boie vt phs dīc. Lor⁹ inq⁹ ē p̄mū viuēs ⁊ vltimū
moriēs. Et qđ ē marimū ē taz nobile qđ xp̄s dñs
bicati eo sic i⁹ cōplo suo. io deberet cēlūm m̄b⁹ p̄
tati regi habitaculo ab oī p̄uitate cogitaciōis t̄i
qnamēto. Un⁹ Bpls. ii. Lor⁹. vi. plurib⁹ alioſ los
cis dīc hāc sententiā. Vos inq⁹ eti⁹ cōplū dei uiu⁹
si qđ autē cōplū dei violauerit dispdet illū dñs ḡ
rc. Scđo qr cogitatōes male ad ifernū xcatē
nāt. Nā vt docet Grego. ⁊ alij. Si c̄ catena ex no
dis plurib⁹ fese tenētib⁹ p̄stat ⁊ boie ligat; sic plu
rib⁹ vicioſis nodis aia ad ifernū xcatenat. qđ p̄
mus nod⁹ ecogitatōis. scđos delectatōis. tertius
ḡsensus. qđ⁹ op̄atiōis. qđ⁹ freqntatōis. sext⁹ cō
fuerudinis. septim⁹ despacatōis. octau⁹ defensioſ
nis. s. pcti. non⁹ glārōis. decim⁹ crē dānārōis
qđ oia ex cogitaciōe p̄mo orūt. Tertio qr dia
bolo domiciliū parat male cogitatōes. ⁊ sic faci
unt i⁹ hoie ifernū. qr i⁹ eis habitat diabol⁹ cui⁹ lo
cus ē in iferno finalis. Jō Eph. iiiij. Nolite locuz
dare diabolo lez p̄ malas cogitatōes. Eccl̄p̄t
legit in fm̄de Discip̄l̄t ⁊ alij. qđ qd̄ habuit ma
las cogitatōes ⁊ diabol⁹ illi se associās i⁹ sp̄e curſ
sois secū abulauit. qđ ille expaueſcere cepit i⁹
trās eccl̄ias cōpūct⁹ ſacerdoti ſeffiſus ē. Diabol⁹
autē expectauit iterim forj. Lūq⁹ tertius eridit di
abolū ⁊ dixit. Eam⁹ iā vias nr̄as. Rñdit diabo
lus. Tu nō es me⁹ ſoc⁹ ⁊ nō coguit illuz p̄fſaſ
ctā ſeffiſoz. ⁊ ſic ille liberat⁹ ē a diabolo. Pr̄z ḡq
diabolo placz cogitatio malor̄ ſocialē ei. Qua
to qr male cogitatōes p̄uāt hoiez ḡfa dei eo qđ ſe
ſepe mortalia pcti vt patebit arti. ii. Et pr̄z exem
plū de iuda. qđ poſtaq̄ coguit tradere xp̄m pdi
dir oēz ḡfa irrecupabilē z itrauit diabol⁹ in cū
Job. viij. Lyra. Intrauit p̄tē maiorē accipiendo
i⁹ cū. 2. Qui re cogitatōes ſit ſtē z ḡtioſe. de
qđo Bapl̄v. Logitatōes cox apud altissimū. i⁹
ſtis ſit plim⁹ freqntāde; vt ſit cogitatōes qđ ſa
ciūt ad percr̄ detestatōz. ⁊ qđ ſaciūt ad būllatōes
ppriā. Itē qđ icitad ad dei dileceōz ⁊ primi. ⁊ ad cō
passioſ xp̄o paſſo. Sz qđiſ b̄ v̄z ois cogitatio
boni ſit a ḡfa dei iſpirat̄e. Rñdet fz Blex. s. ales
in. ii. p. ſume. qđ duplex ē bonū. qđda ē de necessi
tate p̄cepti. ⁊ hm̄oi cogitare ad iplēdū ſez p̄cepta
sp̄ ē a do z epi⁹ ḡre iſpiratōe. Un⁹ Aug. li. de p̄desti

Bermon

LVII

natiōe sc̄oꝝ dīc. Pr̄iꝝ ē cogitare bonū q̄ credere
et ipm cogitare bonū ex deo ē. Aliud ē bonū sū
perrogatōe pfectōis. et talia cogitare ad faciēdū n̄
sp̄ ē do: s; z diabol⁹ p̄t talia sugerere: tñ p̄mit
u⁹ reūrare religiōz q̄st̄ postea apostater. et ie:
junare multū ac pniā nimis austerā facere v̄l
bm̄oi cogitatōes aſcēdū ad cor dz hō q̄rere bo:
noz et sc̄oꝝ viroꝝ iudicū et diuinū auxiliū pete
M. Lirca sc̄om de offenside i co: (re. et sic p̄t.
gitatu q̄rit q̄lit hō possit a ḡscere qñ in suis cogi
tatiōib⁹ peccat mortalē vel venialē. Ad qđ fm
doꝝ recolligēdo notem⁹ certas regulas.

Pr̄ima de meditatiōe.

Secūda de indeliberatōe.

Tertia de delectatiōe.

Quarta de opis p̄sensiōe.

Quinto de specificatōe.

Priꝝ regula q̄ ois cogitatio turpis sistēs i sola
meditatiōe sine appetitu deliberato. s. 2cupiscētie
ēsin: p̄t. Exempli gr̄a. Aliq̄a cogitat de p̄tō cur
pino ve: 2cupiscat v̄l placeat: s; vt dolcat v̄l p̄te:
rat de eis vel. p̄t cōfessor: cogitat q̄tēn⁹ sc̄iat p̄t
nīcēia debita iniūgare: aut q̄r doctor vult debu:
iulsm̄i luxuria disputare nō ē p̄t̄m s; porti⁹ me:
ritū. B̄. Nō noc̄ sens⁹ ybi n̄ ē cōsen⁹. Sc̄da
regla q̄ ois cogitatio etiā si q̄ntēn⁹ sit turpis
et diurna cū aliqui delectatiōe q̄ nō ē ex p̄posito
hō delibera vel et surreptiōe n̄ ē p̄t̄m mortale
hyēiale. Un. xv. q. i. merito. et c. illa cauēda Aug.
dic. q̄ ois p̄t̄m adeo ē p̄t̄m iqt̄ē ē voluntariū. q̄
si n̄lo mō evoluntariū n̄lo mō ē p̄t̄m. Exempli d
patiēb⁹ cōfessatiōes ē fidē v̄l a sp̄ blasphemie. Si
mīli de carnalib⁹ ideliberate surrept̄. b̄. Nam
h̄ēn̄m poss̄ q̄b⁹ v̄sis tāgamur fz; qđ dīc Aug.

Tertia regla q̄ ois cogitatio carnalis cū cō:
sensu deliberato in delectatiōz p̄t̄m mortalē. etiā si
nō p̄sentiat in op⁹ s; mīmō i delectatiōz peccati ē
mortale. et talis dīc morosa delectatio: nō a mora:
tis s; a mora p̄sensus cū deliberare vult imora:
ri mīs in tali delectatiōe cogitatōis q̄uis nolit. p̄
cedere in op⁹ p̄t̄m. Et h̄moi delectatio a fortiori
ē mortalē cū vult deliberare fōueri in signis exte:
riorib⁹: puta asperciōe amplerib⁹ osculis et fami:
liarib⁹. Nā tps dīc Mat. v. Qui viderit mulierē
ad p̄t̄m. e. iā r̄. Et hec regula pat̄ p̄ Tbo. q. ii. q.
cliiij. J̄. Bureo. et alios. Quarta regla q̄ ois
cogitatio cū p̄posito et p̄sensu deliberato i op⁹ pec:
cati mortalē etiā si n̄ seq̄t act⁹ exterior ē p̄t̄m mor:
tale. Nā malavolūtas o facto reputaf fz; Chrys.
et Hiero. trij. q. v. q. totū. Et. xxiij. q. v. Si paul⁹
Quinta regla q̄ in cogitatiōe p̄t̄s mortalē pec:
care in diversis sp̄chō p̄t̄m et iterat⁹ vicib⁹. s̄c et in
carnalib⁹ actib⁹ declarat̄ fm Ancho. Flo i sumu:
la p̄fessiōis sic. q̄r si q̄s solut⁹ in cogitatiōe p̄sens:
sia deliberare erga solut⁹: simplex fornicatio ē. si
erga 2iugata ē alia sp̄s p̄t̄m. s. adulteriū. si cū co:

sanguinea incest⁹ ē. si cū 2gine stuprū ē. si cū aliq̄
religiosa sacrilegiū ē. si ē naturā sodomia est. De
niq̄ si p̄terualla rēpoꝝ cogitauit deliberate for:
nicari cū aliq̄ lic̄ hō nō p̄ficit ope. Et si in alio tpe
iteruz deliberat fornicari peccat denuo. et sic duo
mortalia erūt. Sz si p̄tinue v̄sa k̄ i tali cogitatiōe
p̄ horas vnuꝝ p̄t̄m ē tīmō. s; rāto graui⁹ q̄nto
diuti⁹ p̄seuerat cogitado. Itē si cogitatiōes mu:
tat de p̄sona ad p̄sonā alia vel ad p̄t̄m diuersaz
sp̄ denuo peccat mortalē. Un. si cētū mīlēres vi:
derer vna post aliā et ad quālibet sp̄cilit̄ aim de
liberat cētū mortalia cōmittit. vñ nō sufficit i cō
fessiōe dicere generalis p̄sensisse cogitatōib⁹
luxuriosis: s; dīc exp̄mēre diuersitatē sp̄p̄z et nūe:
rū q̄ntū p̄ recordari. O ḡ dīc p̄t̄m cōmittit i cogi:
tatiōe hō carnalē nō timēs deū. Et p̄terea q̄t̄ in lo:
cūtiōe et signis exteriorib⁹ ac opib⁹. Ut ve mīdo
ab sc̄ādalib⁹. O dīc misericor: s q̄s mīlēas offēlas
boim dissimulas expectan. ad penitētiā.

M. Lirca tertū de remediis q̄b⁹ cogitatiōes i
p̄t̄m caueri p̄t̄m et declinari: nota. q̄ remēda po:
tissima ad cauēdū p̄t̄m mortalia i cogitatiōe sūt

Primū dī amari finis cogitatio. (q̄n. p̄.

Sēdū dī cruci xp̄i p̄sideratio.

Tertū dī disciplina sensus et refrenatio.

Quartū dī exercitatio in bono.

Quintū dī festinata repulsiō.

Prīmū ē amari finis cogitatio: h̄ē amare mor:
tis et futuri iudicij ac pene ifernalis recogitatio.

Eccī. vii. Mēzare nouissima et in eternū nō p̄.

Sēdū remedū dī cruci xp̄i p̄sideratio. Bug⁹

Quēcūq̄ momordērī astutia satnē itucat̄ r̄p̄z
in liḡ p̄dētē. ibi em̄ mōs occisa ē. O ḡ hō si tibi
venit cogitatio de lugubrī ituerē xp̄m in cruce ca:
put inclinat̄. Si de auaricia: vide vulnērib⁹ cō:
ciliū et dolorib⁹ plenū. Si de gula: vide acerō et fel:
le potatū. Si de ira: audi dīcē "P̄t̄ i ḡscē ill' r̄c.
et sic de alijs. Tertiū remedū ē disciplina sensus
et refrenatio. Greg. Ut mēs sic mīda a cogitatiōe
rep̄mētī sur ocl̄ et sensus alij q̄sl̄ raptōres ad cul:
pā. Oculi em̄ sūt p̄ma tela libidinis. Nā aspec:
mentē et cor vulnerat. sic et alij sensus. Quartū
ē exercitatio in bono. si oīone aut lecōe aut cor:
porali occupatōe. Hiero. de p̄se. di. v. Nā q̄s. dīc.
Facito s̄p̄ aliq̄d boni opis ve te diabol⁹ s̄p̄ iueni:
at occupatū. Un. et legī invitaspa. q̄qñ hō occu:
pat̄ est in alij bono exercitio fz; vnuꝝ demonē tē
prantē eū: s; ociosus fz; mille demōdes cōp̄tantes
ē caue oīiū. Quintū ē festinata repulsiō. s; vt nō
imōrē hō cogitatōib⁹ p̄uis fz statim repellar. J̄o
Hiero. ad Eusto. Nā sinas in te cogitatiōes cre:
scere dū p̄t̄m ē host̄ interfice. q̄r em̄ ip̄ossible ē in
sensu hoīs nō irruere motū. ille lauda. ille p̄dī:
caet̄ btūs q̄ statim ve cep̄t cogitat̄ interficit et ali:
li lid̄ et eos ad petrā. petr⁹ aut̄ erat xp̄s. Nec ille. Ad
hec p̄ finali exēplū legī in vitaspā. q̄dā beremī:
ta oī die palcebat cibo celesti. Lui iūdēs diabo:
lus cōp̄tauit cū turpib⁹ cogitatōib⁹. q̄b⁹ cū cep̄is

Dominica. XIX. post Pentecosten

serimorari et delectari et per orationem more solito ad vesperam cibum quicunque i trauit rugurum ubi refici fuerat et repigit in mensa posuit panem musci dum quem comedit nec se emendare festiuauit de cogitatione ibi neque dominum aduertit. Unum intantum sepeatio in valuit ut ad seculum cogitaret redire. sed illa iam die altera orationes pro soluendo cogitabat se. Itz ergo i gressus in uenit per cibum posuit in mensa pane sordidiorum: et tristis est effectus aliquantulum. Tadec cum sepeatio plus creuerit die tertio repigit panem sordidissimum sub mensa posuit quia a muribus et canibus corrosum. cuius ingemuit et lacrymas fundens pniaz egit sed ad portum deuotioem nonque puenit. Ecce quod malum cimorari cogitatibus. Rogemus ergo xpm et c.

De eadem dominica sermonem. iij. non descripsi: quod non est opus propter festum sancti francisci et octauam eiusdem currentem.

Dominica. xix. post Pentecosten. Sermonem prius iuxta euangelium de grauibus penitentia inferni.

Imile factum est

I regnum celorum huius regi qui fecit nuptias filio suo. et i euangelio. hoc dicitur. Non dicitur i suis predicationibus frequenter uebarunt pabol. Prior per populi faciliorerem instructos. qui inclinaverunt caput quod per imagines rex sensibiliu[m] hoc speculatur. Unum probat. id est aia dicit. Optime intelligentiam sensibiliu[m] rex speculari. Et propterea id est. phicorum dicit. Qui caret uno sensu caret una scia. si cetero natu non habet sciam nec cogitare potest de coloribus et ceteris. voluit ergo dominus i pabol rex sensibiliu[m] docere de celestibus et non visibilibus. Sed cum dico quod sepe i pabol significabat ipse quod uidetur et incredulitas per malitiam debeneretur. si ergo dixisse. eius palam exarassissent magister eius et ipsum occidere acceperassem. Non quoniam intellecterunt quod eos diceret pabol de locacione vinee agricolam. Mat. xxi. 22. clauderent. quod malos male potest volebatur et apprehendere. atque pabolice ostendit iudeos et malos omnes picturos et dannandos: ut pareat in hoc euangelio.

In illo tempore loquens iesus principibus sacerdotibus et phariseis i pabol dicens. Si hunc factum est regnum celorum huius regi qui fecit nuptias filio suo. et misericordiosos suos vocare iuitatos ad nuptias et nolentibus uenire. Itz misit alios suos dicit. Dicite iuitatos ecce perinde meum parvum thauri mei et ultima occasione sive et oia para venire ad nuptias. Illi autem neglexerunt et abiuerunt alii in villa sua. alii vero ad negetiatores suos. Reliqui vero tenuerunt suos ei et per multos affectos occiderunt. Rex autem cum audisset iratus est et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos et ciuitates illos successit. Tunc ait rex suis suis. nuptie quod est patre sunt sed quod iuitati erat non fuerunt digni. Itz ergo ad eum vias et quatuorq[ue] iuenerit vocatae ad nuptias. Et egressi servi eius in vias congregaverunt oves quos iuenerunt bonos et malos: et ipsi sunt nuptie discubentum. Intravit autem rex ut vidi-

deret discubentes et vidit ibi homines non vestitus ueste nuptiali: et ait illi. Amice quod huc intrasti non habes vestem nuptiale. Ne ille obmutuit. Tunc dixit rex misericordia. Ligatus pedibus ei et manibus mitte et in tenebras extiores ibi erit sclera et stridor dentum. multi enim sunt vocati pauci vero electi. Matth. xxvij.

Iraq iuxta heuagae. tria mysteria notemur. p. Primus de mystica expositio. Sermones scilicet pabole huic.

Sed in secunda congregatio. s. bonorum cum malis.

Tercius de misericordia punitione. s. malorum in temporibus.

O Lirca primus de pabole huic ex his futuris

positioem quia debet intelligi per hac pabolam non tam in hac gabola tria principia signantur.

Primo quod dei maria clemencia in nuptiis iuxta

Sed boim malitia in recusatione.

Tercio malorum pena iustissima in uictime.

Primo inquit designatio dei maria clemencia in nuptiis rurum in uitacordie.

Nam dicit euangelium sic. In illo tempore sacerdotia tercia post dominicam palmarum cum loquenteribus turbis iudeorum et scribi i pabol. Tunc dixit et hanc pabolam. Si hunc factum est regnum celorum. Quis non est iste homo rex nisi deus per quod fecit nuptias filio suo quoniam copulauit humanitatem deitatis et Christo suo filio. ad cuius fidem vocavit milites. Primo quod est filios veteris testamenti scilicet per patriarchas et prophetas predicentes aduenientem Christum. Secundo iterum per alios filios missos. scilicet novos testamētos huius episcopos et predicatorum. Sed quod deus est homo rex. Nolunt super nos. Sapientia et ceteri. dicit quod deus super omnia veraciter solus potest dici in mundo. dominus et per plurimos rationibus.

Primo ratione magnificentie.

Secundo ratione potentie.

Tercio ratio munificencie.

Primo vero magnificencie quod alii reges non sunt esse tamquam magnificencie quoniam indigent servos: immo quanto sunt maiores reges tanto plibet servos indigent. sed deus est tamquam maior regis non nullus indiget ut dicitur. quod est rex et dominus omnium veracissime. Secundo vero potest quod nullus alius dominus potest servum facere liberum. quod nec ipse est liber. tamen quod servus vicius. Aug.

Potest fuisse et totum demonium quod vicius. Nam Job. viij. Qui facit peccatum servum est per seipsum. Tunc quod libet dominus timet multos quoniam etiam fuos ne incoriceret vel occidat. Sed deus liber est et nullus timere habet.

quod dominus rex est. Tercio vero munificencie quod alii domini non potest reddere suis per remuneracionem quam ser-

uos dat domino: quod serui dat domino libertatem. De quo poetar Horatius dicit. Non bene per coram libertas videntur auro et ceteris. sed de remuneracione libertate britudinis. et sic per magna et regia dei clemencia quod multipliciter vocatae oves ad sua frumenta perueniunt celesti. Secundo i ista gabola nota est boim malitia in recusatione. Nam ut ibidem dicitur. multi non veniunt ad tempore iuuentum.

Alioquinque quod nolentibus venire. isti sunt quod obstinatamente sunt in malitia petri. Alioquinque quod inquit neglexerunt re-

nire. scilicet quod penitentem differunt. Alioquinque quod abiuerunt in villa.

Et quod significat dominum ambitio et bonitatem. Alioquin-